

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a laptulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 45 kr.
Bélyegdíj minder hárcajénél
30 kr.

A hirdetések **Bittermann**
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Budapest, jan. 11.

n— Amíg a pártok lapjai egymás há-
zába kapnak azon a kérdésen, hogy mi lesz
a fuzióval s hogy melyik az igaz nemzeti
politika, azalatt előáll mosolyogva az „arany-
ember“, Wekerle, Magyarország miniszter-
elnök pénzügyminisztere a maga hatalmas,
Európára szóló quos-egojával: csönd legyen;
ide nézzetek, hogy amit én csinállok, nem-e
az az igazi nemzeti politika?!

A világot uraló pénzhatalmasságok
kényszerű mosolylyal meghajlanak előtte, a
világ bámulja s tapsolja „szerencsését“ (per-
sze voltaképpen azt, hogy ennek önmaga a
kovácsa). Ausztria irigykedik s mellesleg
hozzákapcsolja valutája helyreállítását,
illetőleg reménye horgonyát . . . Kíváncsiak
vagyunk, hogy mit tesz az ellenzék s hogy
merészli-e még tovább is a szabadelvű párt
abdikációja iránti dolyfös követelését a köz-
vélemény előtt jogosultnak bizonyítani?

Kimondta Wekerle, hogy helyreállítja
a pénzügyi ingadozó értékű pénzünk
állandó értékét arany alapon. Mesés talá-
konyságu s ügyességű pénzügyi kormány-
zata helyreállítván az egyensúlyt s bőven
folyóvá téve állami pénzfóránsainkat, a va-
luta-helyreállítás céljaira eddig már félretett
ötven millió aranyforintot.

De ez nem elég. Honnét veszi a többit?
Szent László királyunk kardjával ráüt-
vén a sziklára, üdítő forrást nyitott szomjtól
elhaló seregeinek.

Wekerle búvós pálcája Európa milli-
árdos pénzsájkait érinté.

S íme megnyílt az aranyforrás s belőle
sárga fényel, mámorosító pengéssel meg-
indult a temérdek arany ömlése a magyar
állam pénztárai felé.

Van a magyar államnak papíráradék,
több rendbeli vasuti kölesönök, továbbá

urbéri kötvények címén 503 millió 597,145
forint adóssága 5—7 százalék kamattal.

De van szilárd hitele, pénzügyi tekin-
télye Wekerle által megteremtve, a világ-
piacon. Erre támaszkodva azt mondta We-
kerle: én nem fizetek többé ily kamatot,
olcsóbb kölcsönt veszek fel, hogy ezen
magas kamatu adósságot kifizethessem. S
íme a hirre előáll rögtön Rotschild vezetése
alatt az európai pénzügyvilág s mosolyogva
kínálja tőkéjét.

S megtörtént Budapesten a szerződés
megkötése. Hogy az említett régi adósságot
kifizethessük, a világ első pénzember-szö-
vetkezete 553 millió 4 százalékos arany-
kölesön papírjait vette át 91 százalékos
kötelezett árfolyamon. Ez összegért fizetni
fogunk évenként ezután 22 millió 124 ezer
forintot, tehát hárommillióhatszázhetvennégy-
ezeryolyszázötvenhat frttal kevesebbet az
eddig ama régi adósságokért fizetett
25.789,287 forint összegnél. Így e módon
e 3 millió néhány százezer forintot évenként
megtakarítjuk.

Ez összeget az állam évi kiadásának
megkönnyítésére is lehetne felhasználni, de
nagyobb haszon s államunk megerősödésére
állandó kihatásu lesz annak alapján a valuta
helyreállítása. A szerződés szerint tehát a
Rotschild-csoport ad annyi négyszázalékos
aranykölesönt, amennyinek kamatozására e
megtakarított összeg éppen elegendő: tehát
71.343,256 valóságos aranyforintot, amely
összeg az állam pénztárban már főlhalmozott
aranykincessel teljesen lehetővé teszi pénzünk
valutájának helyreállítását. És pedig anélkül,
hogy az adófizető polgár adóterhe egy fillérrel
is szaporodnék.

Éljen Magyarország „aranyembere.“
Apponyiek jöjjetek s hajtsátok meg előtte
zászlóitokat — és fuzionáljatok. Ez lesz

csak a valóságos, a nemzeti politika rátko-
nézve.

Katholikus papok programja. A sopron
kath. gyűlés jegyzőkönyvét közlik a lapok. Érdekesnek
tartjuk azt mi is közölni, mert össze vannak benne
foglalva azon pontok, melyeket a kath. papság irány-
adóknak tekint s melyek egyszerűségi összegezési
álláspontjuknak a kormány egyházpolitikájával szemben is.

1. Hódolati fölrát a pápa 50 éves püspöki jubi-
leumához.

2. A katolikusok sérelmei és jogos kívánságai:
a) Az apostoli király *kegyuri jogának* gyakorlása
nem a felekezeten kormány, hanem egy, a püspöki
karból és kath. főurakból álló kath. tanács befolyása
mellett és a püspököknek, meg a magasabb egyházi
javadalmasoknak nem a felekezeten kormány, hanem
ugyan e kath. tanács kizemelésé és ajánlása alapján
való kinevezése.

b) A kath. egyház szervezetének megfelelő kath.
országos *autonomiának* képviselői alapon való életbe-
léptetése és így az 1848. XX. t. c. 2-ik §-ában kimon-
dott „tökéletes jogegyenlőség“-nek alkalmazása.

c) A nagyevű Pázmány Péter örökségének a
megóvása; e kath. alapítványunk nem a budapesti (az
1848. évi t. c. által országosnak kimondott) egyetem,
hanem egy kath. egyetem föntartására fordítandó.

d) A kath. vallás és tanulmányi alapok kiszolgál-
tatása, azoknak önkormányzati kezelése és kath. vallás
és tanulmányi célokra való fordítása.

3. A kath. népnevelési és felsőbb oktatási ügy-
nek szervezése:

a) A kath. népiskoláknak jó és az oktatásügyi
törvény kívánalmainak megfelelő karba való helyezése
és a szegényebb népiskolák segítése.

b) A kath. tanítóképző-intézetnek a föntartása, ki-
bővítése, kath. tanító-semináriumok föllállítása, a kath.
tanítók jobb dotációja.

c) A kath. gimnáziumi ifjuságnak kath. nevelésére
nagy gond fordítandó.

4. A kath. hitélet fejlesztése:

a) Népmissziók időközönként való megtartása.

b) Helyi autonóm hitközségeknek a megalkotása.

c) A kath. egyesületek támogatása; a kath. olvasó-
körök alapítása; a kath. irodalom támogatása és terjesztése.

5. A kath. érdekeket sértő törvények és törvényes
intézkedéseknek helyes módosítása:

a) Az 1868. évi 53. t. c. 12-ik §-ának a sztlők
természetes jogát figyelembe vevő módosítása.

b) A kath. egyház és a kath. papság hatáskörét
megszorító, 1890. évi február 26-án kelt, a vallás- és
közoktatásügyi m. kir. miniszter ismeretes rendeletének
hatályon kívül való helyezése.

c) A vasárnapi munkaszünetről szóló törvény in-
tézkedéseinek a hivatalos közegek által való pontos
végrehajtása és a vasárnapi szünetnek a földmívelési
munkákra való kiterjesztése.

A „BÁCSKA“ tárcája.

Kevéssel is megelégszem.)*

(Burns)

Kevéssel is megelégszem,

Örülök a többnek

S nem keresnek föl engemet

Sóhajok és könnyek.

S hogyha mégis néhanapján

Közelítenének,

Hát elűzi őket messze

A bor meg az ének.

És ágyamon heverésze

Olykor nyitott szemmel,

Eltünődöm: harc az élet,

Katona az ember.

Gyönyörűség ez a zsoldunk,

Ez és szabadságunk;

Minél nagyobb díjat ugyan

Kincsben se találunk.

Küzködésünk után célhoz

Örvendezve érünk:

*) Megjelent az „Ország-Világ“-ban is

Nincs sok bánat, ám örömben

Nagy a nyereségünk.

Hogyha bú-baj aggat néha

Minket héthosszáig,

Csak egy derűs esténk légyen,

A gond meg se látszik.

Vak szerencse vagy kerüljön

Vagy belém botoljon —

Ezt a hölgyet és szeszélyét

Én csak megmosolygom.

S érijen utól öröm vagy gond

Meg baj akármennyi,

Legszomorúbb szavam csak ez:

Nyilván így kell lenni.

Révész Ernő.

TULIPÁN ÉVA.

— Ifjúkori naplóból. —

I.

Forró, napsugaras idők jártak. Az idő is kiáll-
batlan volt, az adóprés is kiállhatatlanul működött: a
városka népének tehát mindenféleképp melege volt.

Kenyere-Téglás, ott a magas szilas-borbási balmok
tövében, egy zemplénmegyei kihalt inséges faluboz ha-
sonlított. Semmi élvezet, semmi látványosság benne.
Csupán a csordából a mai kor igényeinek teljesen meg-
felelőleg átalakított „Széchenyi liget“ telt meg esténkint

zsunfolásig a szabadba siető derék kenyere-téglási uri
közönséggel, akik kéjes gyönyörrel szívták a sétány
jobb oldalán felhalmozott szénaboglyák balsamos illatát
és hallgatták nagy élvezettel a tópartra kimászáló és
vérszomjas szunyogokra dühös hajtóvadászatot tartó jó
torku kecskébékák andalító danáját.

Kenyere-Téglás szinész még soha sem fordult
meg; nem is tudták ott, hogy mi fán teremnek Thália
simára borotvált papjai. Csupán az erkölcsnemesítő zen-
gereket ismerték, akik hébe korbá felszokták útni nálunk
kised sátorfájukat, hogy egy-egy rohamot intézzenek
a piruló hallgatók zsebei ellen.

Az élvezni szerető közönség ezuttal nemcsak a
budapesti híres „Kék Macská“-val, hanem a piripocsfalvi
„Sütrke Egér“-rel is megelégedett volna.

Könnyen érthető érdeklődéssel várták tehát a jó
kenyere-téglásiak a kőszá hir beteljesedését, amely nem
kevesebbet ígért, minthogy a vidéki magyar-német-
lengyel zsidó daltársulatok legjobbjai: a „Fehér Medve“
jön, — ha jön.

Heuréka! — dicsértessék annak szent neve, aki
az erkölcsnemesítő zengereket ismertté tette! — nem-
csak jön, hanem már itt is van!

A jódlirózó társulat ez egyszer csakugyan meg-
felelt hírének és eléggé élvezhető is volt; eltekintve
attól, hogy a magyarosodást — sajnos — igen nagy
mértékben terjesztették. (Hogy a román kakas csipje
meg az oldalukat!) Germán bajlamainál fogva azonban
az én kedvencem Tulipán Éva volt . . . a magyar énekesnő.

Az én életemben köztudomás szerint az Éva név
nagy szerepet játszik. Éva napján születtem, Éva napján
estem át szerencsésen az egyetemi szigorlaton, Évánt
párbajoztam kétszer, Éva szép szeméiert üttem a minta-
adós városban levő államfogházban néhány rövid betet
és ugyancsak Éva volt az, aki a „Köser libamáj“ című
vendéglőben megtartott keresztény-nőgyeleti bálon egy
elkeresztelt pofonhoz juttatott . . .

Oh, az Éva veszedelmes név; különben ezt para-
dicsomon kívül boldogult Ádám apánk is megmondhatná!
Mikor meghallottam, hogy azt a szép szőke éne-

Mai számunkhoz melléklet van csatolva.

6. A kath. egyház házassági joga ellen intézett támadásoknak a visszautasítása; tehát tiltakozás a polgári házasságnak bármely formában való behozatala és a polgári anyakönyvvezetés ellen.

A zsidó vallás törvénybe iktatása. A Magyar zsidó Szemle jelentése szerint az izraelita vallás törvénybe iktatásáról szóló törvényjavaslat, melyet Csáky kultuszminiszter alkalmassá a kultuszbudget tárgyalása alatt fog benyújtani, — három szakaszból fog állani. Az első szakaszban az izraelita vallás törvényesen bevett vallásnak nyilvánítatik; a második szakasz az 1868. LIII. t. c. 1—8. §§ait, melyek az áttérésre vonatkoznak, az izraelita vallásra is kiterjeszti; a harmadik szakaszban pedig a törvény végrehajtásával a minisztérium bizatik meg. A végrehajtásra vonatkozó barmadik szakaszt alkalmassá a körülmény tette szükségessé, hogy az elkeresztelési ügyben a katolikus klérus azért is kérelmezte a törvény végrehajtásának eljöttét, mert az 1868. LIII. t. c. végrehajtásával senki sincs megbízva, tehát a végrehajtás elmaradásáért különben sem lehetne egy minisztert sem felelősségre vonni.

Bende Imre nyitrai püspök.

A hivatalos lap a következő királyi kéziratot közli: „Vallás- és közoktatásiügyi magyar miniszterem előterjesztésére: Bende Imre besztercebányai püspököt, nyitrai püspökké kinevezem.

Kelt Bécsben, 1893. évi január hó 1-én. Ferenc József s. k. Gróf Csáky Albin s. k.“

Bende Imre 1824. augusztus 28-án, Baján született. A theologiai pályára lépve, mint a bécsi Pazmanaeum növendéke végezte tanulmányait, 1847-ik évben pappá szenteltetett Kalocsán s 2 évig segédlelkészkedett, 1849-ben a kalocsai papnövelde tanulmányi felügyelőjévé nevezetett ki s egyúttal mint az egyházjog és lelkipásztorkodástan tanára működött, 1852-ben érseki levéltárnok, 1853-ban szentszéki jegyző lett, míg a következő évben elhagyta a futtaki plébániát, hol 15 éven át működött, 1858-ban kerületi jegyző, 1864-ben esperes lett. 1869-ben Ujvidékre került plébánosnak és az Isten áldásáról címzett apátságot nyerte el. 1881-ben Ujvidék országos képviselője, mely minőségben másodsor is egyhangulag megválasztván, e várost két országgyűlésen is képviselte. Az ő működésének eredménye, hogy a szerb párt Ujvidéken felbomlott s a magyar párt politikailag érvényesült. A magyarosodási mozgalmaknak a délvideken egyik vezérfeje volt. A szabadelvű párt soraiban foglalt helyet. 1886. vége felé besztercebányai püspökké nevezetett ki és püspöki széket 1887. május havában foglalta el. Püspöksége alatt 13 kegyurasága alatt levő templomot, paplakot és iskolát tetemes költséggel helyreállított és egy új templomot is építtetett s évenként a tanító egyeletet egybehívta, annak vallásos és bazafias szellemére buzdítógatva. Egyházmegyéjének minden plébániai községét és minden iskoláját hivatalosan meglátogatta, ezen községek közül többek voltak, a melyekben hatvan év óta, sőt sok helyen soha püspök még nem fordult meg. Számtalan szegény benne fáradhatatlanul jóltevőjét magasztalja.

Ujdonságok.

Kinevezés. Kanyó Lajos szegedi kir. itélőtáblai elnöki titkár, nemes műlticsi derek és szakképzett földmunka, Ofelsége ugyanoda bírva nevezte ki. Kanyó Lajos évek óta működött majd az igazságügyminiszteriumban, majd a budapesti kir. táblán és kúrián, — a legkitartóbb buzgalommal. A táblák decentralizációja alkalmával Szegedre nevezetett ki elnöki titkárnak. Ezen állásában érte most a kitüntetés, melyet önére jövedl. vivott ki s szorgalmának és szakképzettségének köszönhet.

kesnőt, aki gyönyörű ezüstesegű hangjával rezgésbe hozta a sziveket, — szüntén Évának hívják, dacára annak, hogy nem vagyok táncos, hatalmasan ceppelidzett örmében a lelkem.

Oh önök ott Zomborban nem tudják, mire lettem volna én képes e szép kék szemekért!

Képes lettem volna a Niagara átúszni érette és meztől Jeruzsálembé zárandokolni, — csak hogy egyedül őt halljam, egyedül őt lássam.

... Egy sarokba ülve néztem Tulipán Évát. Nézetem hosszasan, mert tekintettel s mialatt kedvenc nótámat (a „Ha én nekem pénzem volna“ kezdetűt) énekelte pacirraszerű hangjával, úgy fajt az a keményen hitt szívem, hogy miért nem bírom őt is egészen... az ötdik Évát.

Kicsordult az áruló köny szememből. Barátaim azt kérdezték, hogy talán az újfajta „Sennoritas“ szivar füstje kábított el... Nem szóltam semmit. Nem akartam, hogy kinevessenek azért, mert annak a szép énekesnőnek a tekintete kábított el annyira.

Az utolsóélti estén észrevettem, hogy Tulipán Éva magánosan ül a terem (vulgó: magtár) egyik félreeső zugában. Dobogó szívvel közeledtem feléje.

— Kisasszony... szóltam hozzá zavartan és meghajtottam magamat, — nevem sárga- és fehérrépalvi Kukoriczasy Elemér, hírlapíró vagyok a „Füllentő“ című és rotációs gépen negyvenötézerötzázhuszonöt példányban nyomódó vegyes tartalmu napilap hírvivatának a vezetője.

Az énekesnő rámnézett azzal a gyönyörű kék szemével és fitymáló hangon mondá:

— Fidénc! micsoda bolond név az a Kukoricza? Azzal elfordult és az „Undecsi, dodecsi“ nótát dudolgatta.

Kissé meglepődtem ezen a furcsa fogadtatáson, banem azért — ambar nem vagyok Schlesinger — még sem hagytam magam.

— Nagysád elhíheti nekem, hogy a művelt keleten ilyen nevek vannak most divatban... Különbön azért nemes vagyok, hebegtem némileg zavartan.

Éva, a egyetlen Éva leányzó, hallgatott.

Hódsági közjegyző. Az igazságügyminiszter hódsági közjegyző dr. Szabó József ottani gyakorló ügyvédet nevezte ki.

Kinevezések. A zombori m. kir. pénzügyigazgatóság Mayer József kebelbeli számgyakornokot a német-palánkai m. kir. adóhivatalhoz, Somogyi József szegedi pénzügyigazgatósági számgyakornokot a zentai m. kir. adóhivatalhoz, és Csepella Tamás szabadkai m. kir. adóhivatali díjtalan gyakornokot az ó-becsei m. kir. adóhivatalhoz ideiglenes miúóságú VI. oszt. adótitkékké nevezte ki.

Pótválasztások. A Bánáthban és Cserenkában pótválasztások voltak e hó 15-én. Két új városi bizottsági tag választott meg; a Bánáthban Kalmár Pál, a Cserenkában Konyovits Mladen.

Tóth Kálmán szobor Baján. Tóth Kálmán szobor kivitelével megbízott Bezerédi Gyula szobrász szorgalmasan foglalkozik a szobormunkálatokkal. Tóth Kálmánnak 2-56 méter magas alakja anyagban tökéletesen fel van építve és még csak a ruházat kidolgozása van hátra, mely a művész számítása szerint február hóban végreleszen be lesz fejezve. A gipszbe öntés 2 hetet, a bronz öntés pedig 3. legfeljebb 4 hónapot vesz igénybe, úgy hogy a szoboralak augusztus elején már Baján lehet. A talapzat rajzait Havranek tanár készíti, melyek még e hó folyamán elkészülnek, úgy hogy az enybe időjárás bekövetkeztével az alapozási munkálatokhoz azonnal hozzá lehet fogni. Minthogy pedig a kőfaragó munkák is csak 2-3 hónapot vesznek igénybe, a szobor szerződésileg kikötött időben (f. é. szeptember hó 8-ig) fel lesz állítható.

A népkör tisztikara. A helybeli népkörben a napokban megérett választás eredménye a következő: Elnök Szemző István, kiért egy tiztagu deputáció ment, alelnök Kandler József, igazgató Czezer Gáspár, aligazgató Vargha Rókus, pénztárnok Zomboresevits György, ügyész dr. Fratricsevis Aszt Vince.

A felső városi óvoda egyesület által rendezendő táncvigalomra vonatkozólag következő meghívót vettük: A zombori felsővárosi óvoda egyesület f. hó 21-én a „Vadászkúrt“ szálloda termében saját alapja javára hangversenyt egybekötött táncvigalmat rendez, melyre a nagy közönséget ezennel meghívja. Program: 1. Tell Vilmos c. opera nyitánya Roszinitól 8 kézzel. Közreműködnek: Kaufmann Ilonka, Kramer Irén, Schläffer Risa és Schlieszer Ella kisasszonyok. 2. Bál után. Monolog. Irta: Szécsi Ferenc. Szavajja: Flesch Fanny k. a. 3. Ördög Róbert c. operából duett. Irta: Mayerbeer. Éneklő: Kramer Irén k. a. 4. Férjhez menjek-e? Monolog. Irta: Illosy Hugó. Szavajja: Spitzer Bertha k. a. 5. Trobadoure c. operából duett. Irta: Verdi. Éneklő: Kramer Irén és Szende Anna k. a. 6. Mignon c. operából magándal. Irta: Thomas. Éneklő: Szende Anna k. a. 7. Magyar táncok Brahms-tól 8 kézzel. Közreműködnek: Kaufmann Ilonka, Kramer Irén, Schläffer Risa és Schlieszer Ella kisasszonyok. Az énekkíséretet Tombor Aladár ur volt szíves elvállalni. Kezdeté pontban 8 órakor. Egy személyjegy ára 1 frt, előre váltható Schlieszer testvérek és Engel Mór üzletében. Feltűzések a jótékony célra köszönettel vétettek s hírlapban nyugtáztatnak.

Az apatini kir. járásbírósg. Mint értesültünk, Keszler János helybeli kir. aljárásbíró, — Dömötör Hugó apatini járásbíró betegsége folytán — az apatini kir. járásbírósg. h. küldetett ki. Megengedjük, hogy Apatinban hiány van munkaerőben, de másrészt igen megfontolandó, vajjon a zombori járásbírósg. a jogkereső közönségre nem e báramlik nagyobb hátrány ebből, mint amennyit az apatini kir. járásbírósg. nyer; mert a zombori kir. járásbírósg. annyira túl van terhelve munkával, hogy egyetlen egy munkaerőt sem nélkülözhet. Mi tehát azt hisszük, hogy Keszler ur Apatinba rándulása a zombori járásbírósg. ügymenetében nehezen helyrehozható nyomokat fog okozni.

Farsang Baján. A bajai kereskedő ifjak egylete által f. hó 28-án a „Nemzeti szálloda“ nagytermében rendezendő zánkört, jótékony célu táncvigalommal egybekötött Jux Concert működő tagjainak névsora. Signor Tomasso Albini, Signor Lamascot, Signor Debi-aneli, Marcell, Donadio, Italia, Brusetto, Picolo, Florento, Panesero, Gracello, Salvini, Alegretto, Belvio, Curo,

— Kisasszony!
Semmi felelet!
— Fräulein!
Néma csend.
— Mademoiselle!
Rémes hallgatás.
— Miss!
Untató szűnet.
— Donna!

Nem használt semmit a nyelvtudományom. Éva úgy látszott, semmiféle nyelven sem akart meghallgatni. Próbá szerencse! gondoltam magamban és ismét vérel szerzett drága hazánk zengzetes nyelvéhez folyamodtam.

— Imádot, egyetlen, aranyos Évám!... Miféle nyelven bajlandó meghallgatni egy szörnyen elgyötört hírlapíró szerelmi vallomását?

Ha halálom után az udvariasságban megöszült szent Péter apó, a szabálytalanul kiállított utlevél előmutatása nélkül is a mennyországba eresztene, nem örülhetnék jobban, mint midőn mennyei hangján felém zengte:

— No lát beszélnem...

Elve a kapott engedéllyel, beszéltem. Kezdetben lassan, szakadozottan. Aztán — mint a hópehely, mely a szikla orman meglíbben és lassan lassan megindulva, rövid idő alatt óriási görgeteg lesz — mindig bátrabban szóltam hozzá. S már már áttértem a szerelmi vallomásra is, midőn hirtelen ott termett a csinos Mirel és bajszatlan voltomra célozva, énekelni kezdé az ismert refrainű dalt:

— Hams án Idee?

Mintha hatalmas turós gombócok akadtak volna a torkom, nem tudtam szólni és erősen kapkodtam a levegő után, míg végre fogtam is egy kis — lábacsát.

Tulipán Éva nagyot sikoltva ugrott fel helyéről, de amint látta, hogy nem „lomba földi békák görögnek“ szanaszét, mosolyogva csicseregte felém:

— Trallala... barátom Kukoricza, majd holnap! Azzal trillázva elment a kacagó Mirel után.

Sokáig állottam azon a helyen és utána nézve a tovasiető silphid alaknak, felsőhajtottam:

Figlio, Donna, Carlo, Ariso, Apollo, egy bajai urnó és tizenegy bajai műkedvelő, melyre a meghívók a jövő hét folyamán küldetnek szét. Feltűzések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kik meghívót nem kaptak és arra igényt tartanak, kéretnek az egylet helyiségek kitett ilyen jelentkezni. Program az estélyen osztatik szét.

Farsangi dal- és táncestély. A zombori iparos dalárda f. évi február hó 1-én (szerdán) a „Vadászkúrt“ szálloda helyiségeiben saját pénztára javára zárkört dal- és táncestélyt rendez. Műsor: 1. Dalszabadság férfiak Marschner H. től, előadja a dalárda. 2. Egy ideges ember, vig monolog Gabányitól, előadja Gruda Pál ur. 3. Erdei rózsza Werner H. től, előadja a dalárda 8 tagja. 4. Serenade kettős dal, előadják Bussa Tivadar és Szigethi István urak. 5. Esti dal, férfiak Abt F. től, előadja a dalárda. 6. A négy lengyel zsidó, Neumann Emiltől, előadják Pinkleesz (Haasz Gyula), Jeitelesz (Mráz István), Izák Scholem (Herenzenberger Ferenc) és Mózes Hersch (Gruda Pál). 7. Köny és mosoly, magyar népdalok, férfiak Szentirmaytól, előadja a dalárda. — Beléptíj személyenként 1 frt. Család-jegy 3 személyre 2 frt 50 kr. Karzat 1 frt. Belépő jegyek Kollár József ur könyvkereskedésében és Mayer és Thum urak fűszerkereskedésében előre is válthatók. Feltűzések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A kik tévedésből netalan meghívót nem kapnának s arra igényt tartanak, szíveskedjenek Eibach István elnök urhoz, vagy Szigethy István urhoz fordulni. Kezdeté esti 8 órakor.

A hideg. Jovánovits Joca felsőkövili parasztembernek jó vásárra lehetett a városban, mert bizony berugott mint az ágyu. S mert a pálinka felszállott a fejébe, bizony lerántotta az őt a földre. Csütörtökön délután félj megdermedve találtak a futtiki utcában, honnét bevitték a rendőrségre, s kialudván nagy álmát, másnap utnak indult baba. — Még furcsábban jártak Kuzmánovits Szimo és Milán szállási lakosok, akik szintén ittas állapotban ültek szárra, hogy hazamenjenek. Utközben elaludtak, a lovak megállottak. Hajnali 2 órakor találta meg őket a rendőrorjárat. Rögön a legközelebbi koresmahelyiségre vitték őket s addig-addig dörzsölték őket, míg végre csakugyan életre keltek. — Sztanisicsról is jelentenek egy ehhez hasonló esetet: mult szombaton egy bezdáni ember hozott bort a sztanisicsi nagyvendéglőnek; mire Sztanisicsra ért, lebukott a kocsirol megfagyva; hosszas dörzsölgetés után életre tudtak azonban hozni. A derek bezdániak különben nemcsak a kocsián volt bor, hanem a gyomrában is.

Meghívó. A kucurai műkedvelő társaság az ottan időző szintársulatát egyttétesen f. hó 21-én táncal egybekötött színi előadást rendez, melyre a nagy érdemű közönséget tisztelettel meghívja.

Irnokok mozgalm. A nagy szent-miklósi kir. járásbírósg. irnokai fölhívtak intéztek az országban szerte lakó kartársaikhoz, melyben őket — e hó 15-ére. — Nagyikindára hívják meg, hol az irnokai fizetések szabályozása ügyében országos értekezletet fognak tartani az ottani törvényszék termében. A fölhívás a meggyöző érvekkel bizonyítja az irnokok igazságát s azt az álláspontot, melyet az igazságszolgáltatás kisebb tisztviselői fizetésük javítása tekintetében elfogalhatna s az értekezlet által a törvényhozásához fölterjesztendő kéréseket is körvonalozza. Az értekezlet e szerint azt kívánja majd, hogy az 1500 vidéki irnok a kilencedik rangosztály három fizetési fokozatába egyenlő arányban osztassék be, hogy 500 irnok 700 forintos, 500 irnok 600 forintos és 500 irnok 500 forintos fizetésben részesüljön. Kérni fogja továbbá az értekezlet, hogy mint a fővárosban van, a vidéken is minden járásbírósgnál legalább is egy irodatiszti állást szervezzenek, nagyobb járásbírósgnál pedig kettőt. A kartársakat meleg hangon szólítja föl a meghívás az értekezleten való részvételre.

Az apatini daláregyesület felében az óvoda, felében pedig saját zongora alapja javára 1893. évi január hó 21-én az Andrusz féle fogadó termében zárkört táncfüzért rendez. A rendezőség felkéri mindazokat, kik tévedésből meghívót nem kaptak, hogy ennek átvételére iránt az egyesület elnökségéhez forduljanak. A jótékony célra való tekintettel teljesítendő feltűzések hírlapilag nyugtáztatnak.

— Oh Ratin, Ratin, domnyule dutyele dráku! miért nem bírhatom én e hölgyet?

... Hazamenet azon gondolkodtam, hogy mitán Tulipán Éva magyar népdalénekesnőnek nem tetszik a vezetéknevem, ne változtassam e azt magyar nemességem épségben tartása mellett „Ananász“-ra... talán ez jobban fog neki tetszeni.

II.
„Fölvirult a dicső nap hajnala“. Reggeli öt órakor már fenu voltam; pedig csak négy óra tájban tértem nyugovóra.

De mikor valaki szerelmes! Lehetne bármilyen álmos, még sem tud elaludni. Élő példa vagyok én reá. Sehol a föld kerekéségén nincs olyan álomszuszék, mint én. Mehetek én a fővárosi nemzeti színházba a meg-hajymakosozozott Jászai Elektra siralmit hallgatni, vagy a cirkuszba Robinetti-Masson-Boyer birkozásait nézni, vagy akár a saját remek dolgozataimat olvasgassam át: az nekem wurst, — én alszom. És mióta meglátam Tulipán Éva énekesnőt: sem éjjelem, sem nappalom. Oh Éva, Éva „was hast du gemacht!“ Én ugyan elmondhatom a költővel:

Képeddel alszom el
És arval ébredék!...

Alig vártam, hogy elérkezék az óhajtvá várt délután és én rohantam — már egy órával előbb, mint kellett volna — a „Hétfájdalom“ című elsőrangú szállóba (a másodrangú akkor építették), ahol az a szép leányzó volt, az ötdik Éva.

A 13 ik számú szoba előtt hirtelen nagyot dobbant valami a mellényem alatt. Ebből azt következtettem, hogy a keresett lény itt van. Előbb azonban a kabátom öt gombjához folyamodtam tanácsért:

— Menjek, ne menjek, menjek, ne menjek, menjek? Tehát menjünk. Halkan megkopogtattam az ajlót és visszafotott lélekzettel vártam az engedélyt.

Nem is sokáig késett.
— Herein!
Beléptem... mit mondok: beléptem? Dehogyléptem! Egyszeriben észrevettem, hogy a dalszarnok három

Mell

Elhárított
az ó-becsei szemle hogy a Szabadkáról be az ó-becsei állomajndem a legu Ugyanis, eddig ki helyről jött vonat lett kijelölve, mely ugyan minden veselve utakkal né alig voltak egymá a midőn Horváth előtt közvetlenül r úgy, hogy ez által tereltetett át. Ha e egy nagyobbrendű.

Táncfüzér
nuár hó 28-án a zánkört táncfüzér 1 frt. Család-jegy 3

Az eszám
tenetes orr- és füti képzeli, hogy ne sark valamely zú rreggel meghaladt a hideget — mer filek és füleskék a karimáján, amib egy kis cibálásoz egész testi késsz kocsonyába vágat és ha megfogod, többé, akár a ka ketlen már. Most fokes hidegből a annál kegyetlenebb a füled a helyén. dagad és szinesedik csolyaspotot is eszezik is egy-egy kis belett koresolya-bó

Elgázolta
Farkas Mihály páli Szabadkáról Szeged vgy nem hallotta. átjáró kapu rudjait állapotban döcögítő szörnyeteg kocsiját totta, őt magát ped szintleg életben is combjainak csontjait A halálosan sérült apólják, a lovak el elő, míg a kettészak lenség színhelyén.

Kereskedő
össze mult szombato a derek zombori Le rendezők teljesen li elkövtettek, hogy a mulasson. Pompassan leány és menyecske: izléses és mégsem ut volt nézni a peszög denki jól érezte mag hagyományos jó hirt

Sikerült v
István ur Bács meli igen sikerült vadász gróf Széchenyi Emul. Miklós, Csiba Ferenc Kukula és Schweicz Vadászát után a társ háza vgy lakomárta meg a jókedv soká g

Befagyott D
nagy hideg követke azóta a Duna jegén Pétervárad közt.

fénylő csillaga: Éva C az asztalnál és imádk

Megálltam a k nélküli rohanam viss bantam, mint egy őz pincér kitért karjai k halpaprikás nyakamb

Megállapodtam... nem az okozott kár, cárokat. Mindegy ro hácsi ittközet! külön Nyugodtan letöröltem kendőmről és mellény rikást, aztán — ne la vissza a hölgyekhez.

Éva már ekkor fejezte ki a történet ki az okozott kellen forint hatvan krajcar bementem a szobába.

Gizi és Mirel n Háromnegyedóra tam, hogy az iránta meg nem tudja!) készre és egy kötet „Szerel Tulipán Éva egy első donnához illő mosol bűbajos-bangu rezgés ajánlt könyveket kész

Elbűcsüztam tő e hogy vele beszélhet ajtó helyett a szekré nekem esett és fojtog

Hogy ki volt az kizsoritani? máig sem redtem.

... Nem ajánlot estéjén turós gombóc

Melléklet a „Bácska“ 5-ik számához.

Elhárított szerencsétlenség. E hó 7-én az ó-becsei személyvonat mintegy 15 percet késett úgy, hogy a Szabadkáról érkezett vonattal egyszerre robogott be az ó-becsei állomásra, még pedig igen kevés híján, majdnem a legnagyobb szerencsétlenség közepette. Ugyanis, eddig ki nem deríthető okból mind a két helyről jött vonatnak az ugynevezett harmadik vágány lett kijelölve, melyen a pályavárba beroboghat. Csakugyan minden vészjelzés dacára, ment is a két vonat, telve utasokkal meglehetősen sebességgel egymásnak. Már alig voltak egymásból 15—20 méternyi távolságban, a midőn Horváth Benedek váltó őz az ó-becsei vonat előtt közvetlenül ritka lélekjelenettel átsapta a váltót úgy, hogy ez által az ó-becsei vonat a második vágányra terelgetett át. Ha ezt a derék ember meg nem cselekszi, egy nagyobbrendű vasuti szerencsétlenséggel több volna.

Táncfűzérke. A cservenkai ifjúság f. évi január hó 28-án a „kaszinó“ helyiségében jótékony célra zátkörü táncfűzérket rendez. Belépti díj személyenként 1 frt. Családjegy 2 frt 50. Kezdeté este 8 órakor.

Az eszákimók hónapja. Bizony ebben a rettenetes orr- és fülgyógyászati hidegben könnyen el lehet képzelni, hogy nem a mérsékelt égvő, hanem az északi sark valamely zugában vagyunk. A hőmérő vasárnap reggel meghaladta a 22 R. fokot. Legjobban megérzik a hideget — mert legjobban vannak exponálva — a fülek és fülcsekék. Eleinte friss, szuró csipkedést érez a karimáján, amibe belekapaszkodik az idő foga. Majd egy kis cibálásból hasonló érzés bizsergés végig az egész testi ékességen, a következő percben — akár kocsonyába vágatod le, olyan szépen kezd dagadozni és ha megfogod, úgy érezed, mintha nem is a tied volna többé, akár a kabátod gallérját fogná, annyira érzéketlen már. Most aztán ha hirtelen bemegy a 22 R. fokos hidegből a 22 fokos melegségű szobába: akkor annál kegyetlenebbül érzéd, hogy csakugyan ott van még a füled a helyben. Sajog, fáj, szur, ég, nyújtózkodik, dagad és szinesedik. Ilyen a fülek tragédiája. — A kocsolyasportot is csak a legszenvedélyesebbek merik űzni, ezek is egy-egy kis kirándulás után bevonulnak a széllel bélelt kocsolya-bódéba.

Elgázolta a vonat. Összetörte lábait a vonat Farkas Mihály palicsi kertésznek a palicsi átjárónál. A Szabadkáról Szegedre robogó vonat jelzését a vasuti őz vagy nem hallotta vagy a vonat nem jelzett, s így az átjáró kapu rudjait nem esuktták be. Farkas kissé ittas állapotban döcögött keresztül a síneken, mikor a tüzés szörnyeteg kocsijához ért, azt elütötte, kettőbe szakította, őt magát pedig összetörte. Nem halt meg, s valószínűleg életben is marad, mert a vonat a két láb felső combjainak esontjait összetörte ugyan, de el nem vágta. A halálosan sérült embert kórházba szállították. Ott ápolják, a lovak elmenekültek s még ma sem kerültek elő, míg a kettészakított kocsit ott fekszik a szerencsétlenség színhelyén.

Kereskedő ifjak bálja. Szép társaság gyűlt össze mult szombaton a „Vadászkürt“ fényes termben a derék zombori kereskedő ifjak báljára. De a buzgó rendezők teljesen ki is érdemelték azt, minden lehető elkövettek, hogy a közönség jól érezze magát és jól mulasson. Pompásan is mulatott, aki ott volt a sok szép leány és menyecske társaságában; öröm volt nézni az izléses és mégsem túloifra tolelték egész halmazát; öröm volt nézni a pezsgő jó kedvet, melynek légkörében mindenki jól érezte magát. Szóval a kereskedő ifjak bálja hagyományos jó hírnevének az idén is teljesen megfelelt.

Sikerült vadászat. Folyó hó 13-án Ertl István ur Bács mellett levő debelyaki pusztáján egy igen sikerült vadászatot rendezett, melyen részt vett gróf Széchenyi Emil, Vissy József főszolgabíró, Hoffbauer Miklós, Csiba Ferenc, Bikár György, Villman Mátyás, Kukula és Schweitzer urak. Letértett 171 drb nyul. Vadászat után a társaság Ertliék ismert vendégszerető házába vig lakomára gyűlt össze; a tokaji és pezsgő, meg a jökevd sokáig együtt tartotta a diszes társaságot.

Befagyott Duna. A mult héten bekövetkezett nagy hideg következtében a Dunán a jég beállott s azóta a Duna jegén történik a közlekedés Ujvidek és Pétervárad közt.

Közügyülés. A zombori polgári kaszinó egyesület 1893. év január hó 29-én d. e. 10 órakor tartja az idei rendes közgyűlést, melyre az egyesület tagjai tisztelettel meghívottak. A közgyűlés napján ugyancsak az egyesület helyiségeiben este társasvacsora is leend, melyre előjegyezhetni az egyesület helyiségében.

Hymen. Lovászy Andor, Zenta város egyik árvaszéki tlnőke s a „Zentai Közlöny“-nek hosszú időn át volt szerkesztője, a legközelebbi napokban esküszik örök hűséget Tripolszky Erzsike kisasszonynak, Tripolszky Gyula kir. főmérnök leányának.

Alig hihető, mégis úgy van. A zombori fogasztási egyesület, mint szövetkezet raktárában a tagok számára 1 kiló kiftűnő számai csak 1 frt 30 kr. A venni szándékozó tagok siessenek bevásárolni, mert a készlet nem nagy.

A füstben. Öt ember szerencsétlen haláláról értesítenek bennünket. Úrge Mátyás csikeriai gazdaember új agyagkályhát állított fel szobájában, melybe akácfa-ággal és trágyával gyújtott be éjszakára. A szobában Úrge-n kívül felesége és három gyermek aludt, kiket a kályha nedves basadékaiban kitűnő óriási füst reggelre megfojtott. Holtan találtak rájuk másnap a szomszédok.

Városi ügyek.

Iparhatósági megbízottak választása. Miután az iparhatósági megbízottak választása mult évi 6494. számú hirdetményvel kitűzött választási napon, a választó közönségből kismegjelent meg, ennél fogva újabb határnapul 1893. évi január 28-ik napjának d. u. 2 órája — az alulirt hatóság hivatalos helyiségeiben megejtendő választásra ezennel kitűztetik, melyre választási képességgel bíró érdekeltek ezennel meghívottak. Zomborban, 1893. évi január hó 7-én. Walter Nándor, s. k., rendőrfőkapitány.

Művészet és irodalom.

A „Vasárnapi Ujság“ január 15-iki száma 35 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „A Széchenyi emléktábla.“ (Holló Barnabás szoborművével) — „Téli tájon.“ Szabó Endre költeménye. (Ujváry Ignác rajzával.) — „Nazi-Hámen egyiptomi herceg.“ Elbeszélés, írta Jókai Mór. (Képpel.) — „Madar történetek.“ Irta B. Blütnner Lina. (Goró Lajos rajzával.) — „A Panama pör.“ (A Panama pör 23 szereplőjének arcképeivel.) — „Munkácsy Mihály Árpádjá.“ Párisi levél. Dr. Lázár Bélától. — „Várkastély a Kárpátokban.“ Regény Verne Gyulától. (Képpel.) — „Vadnay Károly.“ (Arcképpel.) — „A román királyi család ünnepe.“ (Arcképpel és képpel: 1. Erzsébet román királyné, 2. I. Károly, Románia királya. 3. A román trónörökös neje román öltözetben. 4. Sigmaringen várkastély.) — „Még egyszer Ceylon, a pálmák, stb.“ Dr. Gáspár Ferencről. — „Párisi divatlevél.“ (Divatképpel.) — Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Mi újság; Sakkjáték; Képtalány stb. rendes rovatok. A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre 2 frt, a Politikai Ujdonságok-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. szám.)

Színház.

Szombaton, január 14-én először Mihálka Géza vendégtájként a *Kapivár*. A gróf Teleky-alapból 100 arannyal jutalmazott történeti vígjáték 3 felvonásban. Irta Gabányi Árpád.

Az akadémia megkoszorúzta, a fővárosi kritika elismeréssel fogadta, a nemzeti színház állandóan műsorán tartja e darabot. Elismeréssel adozunk Rakodcay igazgatónak, hogy ez érdekes újdonságot közönségünknek bemutatva.

A darab történeti vígjáték s Erdélyben játszódik Apafi fejedelemsége alatt. Kapi György (Mihálka), tanácsur már 30 év óta bírja bérben a Balassa-család egyik várát, mely nevérol van elnevezve Kapi várnak s mely a közhiedelem szerint saját tulajdona, Kapi György minden áron arra törekszik, hogy valóban az legyen s azért Pál Mózzsal (Gyarmati), iródeákjával megkerített Balassa Imre (Füredi) magyar főnemes, törvényes örökös, levelesládájából a bérleti szerződést, melyet aztán eléget. A Magyarországból száműzött Balassa hazatér Erdélybe s birtokát: a Kapivárt követeli, — de Kapi uram csufosan elűzi. De a jogbirtolás, a család elnyeri büntetését; Pál Mózes egy hamisított okmányt adott Kapi uramnak s ő azt égette el; az eredeti szerződést most Balassa Imrénének adja át s így a vár visszakerült jogos birtokosához. Ezt Pál Mózes boszúból teszi, mert Kapi György valamikor az ő apját, mint jobbágyát, megpakoltatta. Mint látjuk, nemtelen indulatokon: boszún, csaláson, hamisításon fordul meg a darab, azonban a szinpadai technikával ismerős színész író mégis érdekes mesével, ügyes jelenetekkel, igazán költői nyelvel és verseléssei becses művet alkotott. A fő eseményhez érdekes epizódok fűződnek, minők: Gyulai Ferenc (Bihari), kapitányának és Kapi Máriának (Lackó Aranka), — továbbá Balassa Imrénének és Barsai Juditnak (Várhidi Rózsa), Kapiék rokonának szerelme. A fejedelmi udvarban álarcos bál alkalmával birves történeti személyekkel is megismerkedünk, így a gyenge, dözsölő Apafi Mihály fejedellemmel (Rakodcay), nevével, Bornemisza Annával (Zádor Rózsa helyett Bérés Mariska), s a hatalmas Teleky Mihály, tanácsurral, (Pesti).

Az előadás a jobbak közé tartozott. Mihálka, Rakodcay, Bihari, Füredi, Gyarmati, — Lackó Aranka, Várhidi Rózsa jól adták szerepeiket, — Bérés Mariska, mint Bornemisza Anna, csak szép volt, egyéb semmi.

Közönség ezuttal is kevés. Vasárnap, január 15-én délután félhelyárral: *Az eleven ördög*. Konti operetteje. Ismerjük. Este rendes árral: *Apja leánya*. Népszimű 3 felvonásban. Irta Vidor Pál. Másodszor, semmivel sem jobb előadásban, mint először.

Színházi műsor. Kedden: „Lavater“, Tombornak, a társulat karnagyának új operetteje, melyet a közönség és a sajtó is oly kedvezően fogadott. Szerdán: „Tudtán kívül kém“ és „Apró félreértések“ (vigjátékok). Csütörtökön: „A szövetségesek“ (régí jó francia vígjáték). Szombaton: Julius Caesar“ (Shakespeare nagy műve, új jelmezekkel). Vasárnap, felemelt helyárral: „A szultán“, a népszínház nagy birre kapott operette újdonsága.

KRÓNIKA.

A bál.

(Vigjáték prózában.)

Az egyik felvonás.

Történik: Zomborban. Idő: egy bált közvetlen megelőző óra. Személyek: tanácsos ur, annak neje, ezeknek két eladó és három bakfis leánya, vendég unoka nővér, szabó, fodrásznő és szakácsné. Hely: egy bálba készülő családnak különben csendes otthona.

Kicsipve jár föl s alá fűtetlen előszobájában a tanácsos ur, két eladó s három bakfis leányának nehéz gondoktól gyötört atyja. A mint végig mérégeti a szűk helyiséget, haragosan dörmög bujcsa alá.

Arany szabadságról álmodozik. A kasinó klaber csábjai még soha sem tnttek föl előtte oly bűvösöknek, mint ma, hogy bálba készülő családja kedvéért kénytelen volt elmaradni az asztaltársak megszokott köréből. Ut szobából álló lakásának egyetlen helyiségében sem jut számára hely, hogy az öltözködés fáradsalmait kipihenje.

Felesége s leányai mint az öt szobából kiszorították, hol lehető legprózáiból rendtelenség ütött tanyát. Selyem harisnyák s szallagok, virágcsokrok s derékfűzők, cipők és bálruhák, keztűje s legyezők, felöltők, parfümös üvegek, számtalan kisebb nagyobb skatulya és zsebkendők hevernek minden széken, pamlogás és ágyon.

A tanácsos dolgozó szobájában a szabó ütötte föl hadiszállását, kinek még esti 8 órakor kell valamit változtatni a ruhák díszítésén. Mozgékonyan tipeg s kifogyhatlan bőbeszédű fodrásznő urálja a fogadó szobát. Nyelve versenyt jár kezeivel, melyek ékes frizurává tömörítik a bálykirálynő jelöltek sűrű hajfonatát.

A szomszéd szobában a vendég unokanővér, ki Leányfalváról jött — férjhez menni, a tulsóban pedig a dolog s izgalom következtében nagy veríték csöppet izzadó mama versenyeznek az öltözködés művészetében. Végre az ötödik szobában a szakácsné vigasztalja az otthon maradó s hosszú szoknya után immár sóvárgó bakfislit.

Az apa ezalatt odakünn még mindig dörmögve folytatja kedvtelen sétáját a hideg előszobában, a pokol mélységes fenekére küldve valamennyi bálrendező.

A szabó és fodrásznő eltávolsákor a szobából száműzött föllelegezve nyit be dolgozó szobájába, faradtan dölve le az íróasztala előtti karszékre. — Szent Isten, papa, ráltél legyezőmre! — kiált föl az ifjabbik leány.

Az apa ijedten ugrik föl. Serencsére baj nem történik.

Megkönnyebbülve ül vissza a zaklatott ember karszékre, unalmában pipája után nyulva. De haj! Felesége észreveszi, összecsapja kezét, szemrehányón kiáltja föl: — De öregem, hová gondolsz? Most dobányozni!

A pipafüst beleveszi magát a leányok ruhába s dobányszagot visznek a táncterembe. Ejnye, ejnye, jó öregem!

A jó öreg nehéz szívvél bár sarokba állítja pipáját s unalmában egyik ltvelyk újját a másik körül forgatja.

Igy sines sokáig nyugta. Szörnyű baj történt. Az idősebb leányának keztűje végig basadt fölhuzás közben. — Öregem, édes! — szól az anyja, — menj a keztűshöz egy pár keztűért; boltja nyitva lesz még. Tudod bál nap van.

S a zaklatott ember önmegadóan távozik hazulról.

Egy másik felvonás.

Történik: ugyanott. Idő: a bál végén. Személyek: két jóbarát, Mihaszna András Nr. 118. Hely: piactér.

Karonfogva, egymást támogatva, gyűrött claque kal, zilált hajjal s érzelmmel telt kebelrel hagyja ott a tánctermet két jóbarát. A hideg reggeli lég ütődön és józanítón csapok fölváltul areukra, a mint kilépnek az ébredő utcára.

— Te Pali, hány palack pezsgőt fizettünk?

— S . . . s . . . sokat.

— Hm, mintha ez egyszer ostobaságot tettünk volna.

— Jól m . . . m . . . mondod. N . . . n . . . nekem n . . . n . . . nem maradt egy . . . egyetlen koronám sem.

— Nekem se. Hej, pedig elseje messze van még . . .

— S a p . . . p . . . principális sem előlegez többet.

— Hát miért is megyünk bálba?

— Hogy m . . . m . . . megházasodjunk.

— Gilt. En elveszem a Jolánt s te a . . .

— En a h . . . h . . . hozományát.

— Hams ka idé . . .

—

Mihaszna András Nr. 118. Kérem a nagyságos ifjúrakat, csöndesség lögyék, mert itt az pijarcon, hol szembélyesen rendezem az kufár népségnek az ugynevezett francias négyest: szab. kir. rőndnek muszáj lönni.

— No itt van András bácsi az utolsó hatosom négy rövid szivarra, hogy jobb kedvvel rendezze azt a négyest.

— Tha . . . ra . . . ra . . . bumm dié . . .

Mindenütt az utolsó jelenet.

(Görög tűz világitással.)

Mennyi családott kebel, tönkre tett ruha, letiport uszály, megsértett hűség, meglapult tárca, kifizetetlen számla, bóbiskoló mama, neheztelő leány, párbaj, deficit, stb. stb.

K. F.

fénylő csillaga: Éva, Gizi és Mirel „grand negligébe“ ülnek az asztalnál és imádkoznak — az ördög bibliájából. Megálltam a kúszobón . . . Dehogy álltam! Ész nélkül rohantam vissza a sötét, hosszú folyosóra. Rohantam, mint egy üzött vad, mig sorsom egy ételt vivő pincér kitárt karjai közé nem vezetett és a kezében levő halpaprikás nyakamba nem ömlött.

Megállapodtam, mert muszáj volt: meg kellett fizetnem az okozott kárt, valami három forint hatvan krajcárakat. Mindegy no, többé került annak idején a mohácsi fitkózet! különben is maradt még vagy öt krajcárom. Nyugodtan letöröltem feketé kabátomról, fehér nyakendőmről és mellényemről a valódi „szögédi“ halpaprikást, aztán — ne hadd magad Schlésinger! — mentem vissza a hölgyekhez.

Éva már ekkor kint állott az ajtóban és sajnálatát fejezte ki a történet felett. En is sajnálatomat fejeztem ki az okozott kellemetlenség (de még inkább a három forint hatvan krajcárnyi készpénzbeli kiadás) felett és bementem a szobába.

Gizi és Mirel már nem voltak ott. Háromnegyedórai boldogító egyedüllét után előadtam, hogy az iránta érzett hő sze . . . (jaj, csak a mama meg ne tudja!) készítetett arra, hogy egy kötet népdalt és egy kötet „Szerelmes történetek“-et felajánljak neki. Tulipán Éva egy elsőrangú daltársulat ttnnepelt primadonnájához illő mosolygással és nyárfagyalyhoz hasonló bűbajos-hangu rezgással adta tudomásomra, hogy a felajánlt könyveket készséggel elfogadja.

Elbuzsuztam tőle és távozni akartam; de az öröm, hogy vele beszélhettem, annyira elkábított, hogy az ajtó helyett a szekrényt nyitottam ki, ahonnan valaki nekem esett és fojtogatni kezdett.

Hogy ki volt az és miért akarta belőlem a szuszt kiszorítani? máig sem tudom, mert hirtelen — felébredtem.

. . . Nem ajánlom senkinek, hogy karácsony szent estéjén turos gombócot egyék!

Hevessi Jenő.

. . . Nem ajánlom senkinek, hogy karácsony szent estéjén turos gombócot egyék!

Dehogy lépárkok három

Dehogy lépárkok három

Dehogy lépárkok három

Dehogy lépárkok három

Dehogy lépárkok három

Dehogy lépárkok három

Dehogy lépárkok három

Arany lakodalom, ezüst menyegző.

O-Morovica, 1893. jan. 13.

Szép és megható ünnepélyen gyűlt össze fényes társaság f. hó 11-én a Vojnits Dávid házában O-Morovicán, amikor is ő ünnepelte házasságának ötvenedik, egyetlen Dezső fia pedig a maga egybekelésének 25-ik évfordulóját.

Vojnits Dávid ur neve, vagy most már „Dávid bácsi” nagyon széles körben ismeretes. Azok közé az alakok közé tartozik, kivel ha egyszer találkozik az ember, nem felejt el többé. — A 71 éves öreg, ma is erőteljes, kedélyes férfi, egy atletai termet, kinél kevés emberben nyilvánulhat jobban, a fizikai erő. De nem mindig volt ő Dávid bácsi. Egykor ifjú levente, nők között vídám cimbor, s mindenekfelett oly kedves cimbor, hogy messze tájakra eljöttek érte, ha a bácskai urak mulatni akartak. Háza nyitva állt a vendégek előtt, kik kicsik száma jöttek hozzá jó napokat tölteni.

De nemcsak mulatni tudott, hanem szívből teljesíté polgári kötelességeit is. Alakja, ereje, kedélye, vezérszerepre hívták őt, s az ő befolyása bosszu időn át nagy sullyal birt a megyei választásoknál.

A szabadságharcban hazaszeretettől lángoló szívvel elhagyta fiatal nejét, egyetlen gyermekét, s beállt küzdeni a „névtelen félistenek sorába”, s midőn a szabadságharc lezajlása után, bujdosolva hazavergődhetett álmában, akkor értesült, hogy két testvére — mind a kettő atletai termet — elesett a csatában.

Midőn a közügyektől visszavonult, egy nagyon szép és a vidékre felelte áldásos foglalkozásra adta magát... a gyümölcsenyésztésre. Több kiállításon nyert kitüntetést gyümölcseiért. A pomológiát megkedvelte a polgársággal is; s nagy részben az ő példájának tulajdonítható az a nagy szorgalom, melyvel az ő moroviciai nép ápolja és szaporítja gyümölcseit.

Kedves neje — kit széles körben Teca névnek, vagy Teca nagyságának neveznek — példányképe a régi magyar nő típusnak; a kiváló szorgalomnak, taka rékosságnak, de e mellett a vendégszeretnek; a nyílt egyenes beszédnek, de e mellett a jóakaratsnak; a női eszélyességnek, mely mindenkor helyes irányban tudta tanácsolni, figyelmeztetni családját; erélyesen fellépni, amikor kellett; s bőséges félrevonulni, mikor ez vezetett célhoz; mintaképe a női hívségnek, mely pirulás nélkül tud visszatekinteni az 50 éves jubileumon. — Olyan nő, ki annál tisztelteméltőbb, minél közelebről ismeri meg az ember.

Ennek a két hívtársának volt az aranylakodalma f. hó 11-én és Dezső fúknak az ezüstmenyegzője.

Szép összetalálkozása a véletlennek. Szép Isten áldása!... Hát még az, hogy ily hosszú idő alatt nem volt ravatal udvarukon az ő utódaik részére!... Egy fia, kedves menyje, két unokája és ok a törzsek... mind együtt örvezhettek az ezüst és aranylakodalmon!... Bizony felelte nagy áldása ez Istennek!...

A tisztelgők sorát azon családok férfi küldöttsége nyitotta meg, a melyeket egybekapcsolt a baráti szeretet, s melyek csaknem naponként érintkeznek egymással, ezt hangsúlyozta beszédében a küldöttség szónoka: „Széles ismerettségükben — mondá a szónok — bizonyára jönnek ma nagyhangú és nagyragu üdvözetek, de szivesebb, őszintébb nem jöhet, mint a miénk, kiket a naponkénti érintkezés jobban osztozó társaivá tesz egymás örömeinek és bajainak, mert az igaz szeretetet a gyakori találkozás forrasztja erősebbé.” Ezután egész estig jöttek-mentek a szánkok az üdvözlők seregével.

Este nagyszerű lakoma volt a régi nemesi kurián, melynél nem hiányoztak a szép és lelkes felkészítők, mely felette meghatóan kezdődött. Ugyanis a vacsora kezdetével egyszer csak egy fehérbe öltözött kis leányt helyeztek fel egy kis asztalra, a 4 és fél éves Hetesy Dinát, mindenki figyelmé felé fordult, s ő magát meghajtva, szépen felkészítette versben a kedves Dávid bácsit és Teca nagyságát, melyet midőn e sorokkal:

„En még kicsiny vagyok, ti pedig öregek!...

Élet két határa oly szép egymás mellett!...

Az egyik határon én így imádkozom:...

Jó Isten! örökülj még soká ez aggokon!...

Nyujtsd még sokáig mindkettő életét!

Hogy a halás kis lányt soká szerethessék!...”

sok szemből kicsordult a könny... s az egész társaság együtt imádkozott a két kedves öreg drága életéért.

Ezután Hetesy Viktor lelkész, kezében a családi serleggel, mondott felkészítőt; mely azért találta el az utat a szívekhez, mivel szívből jött minden szava. A nagy figyelemmel kísért felkészítőt így végezte:

Mit kívánhatunk mi tinétek t. hitvesek, kiket „a zajgó élet árja nem birt egymástól elszakasztani”?

Engedjétek meg, hogy erre a kérdésre egy legendával feleljek.

„A görög mythoszi világban az istenek fejedelme inkognitó utazván, egy estve szállást kért egy házikóban, hol nem volt más, mint két öreg házastárs; ezek jól tartották az ismeretlen utast; jó fekhelyet készítettek számára. Másnap reggel elbucszott tőlük az idegen; ok az udvarra kísérték. De néhány lépésről visszafordul az utas s így szól hozzájok: jóságokat megakarom hálalni... én az istenek fejedelme vagyok... Kérjétek tőlem, a mit akartok, és én megadom. — A két öreg egymásra tekint s mintba csak kitalálták volna egymás gondolatát, egyszerre így szóltak az istenhez: Uram! csak azt kívánjuk, hogy egyikünk se élje túl a másikat. — Abban a pillanatban az öreg ember lábai el kezdtek a földre gyökerezni; karjai erős ágakká fejlődtek; s az öreg férfi egy hatalmas tölgyfává változott. — Abban a pillanatban egy zöld növény kezdett reá kapaszkodni, mint feljebb feljebb... folyton körül ölelve a tölgyet... Az öreg nő egy szép repkényé változott.

Ugy vélem, ez lehet az a ti királyságotok is!... És a miénk?... Oh az nem lehet más, mint az, hogy ez a pillanat még nagyon sokáig jőjön el, az a, hogy Ngs. Vojnits Dávid urat és ő nagyságát az isten még sokáig éltesse.”

Az egész társaság nagy lelkesedéssel éltette a jubiléumokat;... könnyekkel a szemekben... az öröm és szeretet könnyeivel.

Ezután Szárts Károly zentai ügyész tartott szép felkészítőt, mint násznagy; majd Császár Péter főszolgabíró és Rezsny Aurél mint vőfélyek; Csáki István s. lelkész az arany- és ezüst-jubiläumokat. Végre felolvastattak eljenzések között a halomszámra jött táviratok.

A régi magyar bőségre emlékeztető nagy vacsora után táncra kapott az ifjúság, melyhez csakhamar sorakozott az egész társaság — kivilágos kirivadtig.

S mindenki azzal az óhajjal vett búcsút a jubiléumtól, hogy bár ilyen egészséggel és kedéllyel érhetnék meg a gyémántlakodalmat.

Egy jelenvolt.

Országos lelencház-egyesület.

Nagy és nemes mozgalom indult meg röviddel ezelőtt a fővárosban, melynek célja egy régi nemzeti mulasztásunkat pótolni, társadalmunknak egy sajtó se bét behagaszteni. A nyugoti kultúrállamokban már réges-régen, Olaszországban és Franciaországban évszázadok óta látják el az apjuk, az anyjuk elhagyta kisdedekek jötekönság segítésével, vagy közköltésen.

A középkor szellemének megfelelőleg kezdetben klastromokban és templomokban vették fel a kisdedekeket, kiket titokban egy ott kitért forgó szekrénybe helyeztek el többnyire éjnek idején. A gyermeket azután apácák gondozták a klastromban úgy, hogy az ilyen gyermek a világtól elkülönítve növekedett fel. Ez a módja a felnevelésnek nem célszerű. Egyrészt nagy a veszedelem a gyermekekre, ha sokan együtt vannak, betegségek könnyen átragadnak egyikről a másikra. Azonkívül a világtól való elzártság nem jól hat a kisdedek lelki fejlődésére.

Manapság alig van már oly lelencház, melyben a gyermekeket intézetileg nevelik, hanem majd mindenütt arra igyekeznek, hogy a gyermekek a nép által nevel tessenek fel s így oda jussanak vissza, a honnan kikerültek, olvadjanak a népbe, hogy a társadalom hasznos tagjai válnanak. Az olasz nép annyira szereti „madonna gyermekeit” (így nevezik a leleneket), hogy gyakran ingyen nevelik fel és családjuk tagjaivá fogadják.

Ezt a hazafias és emberbaráti eszmét óhajta megvalósítani az „országos lelencház-egyesület.” Tulajdonképpen szegényre válik hazánkban, hogy még eddig nem gondoskodtunk kellőképpen az ártatlan kisdedekről, akiknek egyedül bűntük, hogy szülőik nyomorognak, könnyelműek vagy bűntösek. Hányszor történnik meg az orvosi gyakorlatban, hogy a jómódu család vézna csecsemője mellé dajkát kell megvizsgálnunk, a ki bemutatja ép, erős csecsemőjét, kit kénytelen másoknak kiadni ápolásba. Alig mulik egy két hónap és egy vén banya beállt a dajkához, összeaszott, vézna csecsemőt tartva karjaiban, s a szegény anya borzadva bontja szét a rongyokat, nézi gyermekének puffadt hasát, rancos bórét és hallja nyöszörgő sirását. Ez a szegény teremtés már közel van ahhoz, hogy angyalá legyen s a főváros, valamint a nagyobb városok környező falvakban valóságos angyalcsináló ipar fejlődött ki, hova olesó áron kiviszik a gyermekeket meghalni, annál gyorsabban, minél kevésbé pontosak a kialakított bér fizetésében. Áról van tehát szó, hogy ezek a kisdedek jó ápolásban részestüljenek, a mennyire lehet családban nevel tessenek fel. Ennek kipróbált legjobb módja az, hogy az ilyen gyermekeket egy vagy több központi intézetbe vegyék fel, a hol őket az orvos megvizsgálja, s az egészségüket mielőbb az érte bejövő földmivesek és kisiparosok nejeinek átadja gondozás végett, kellő fizetés fejében.

Az intézetben csak azok a gyermekek maradnak vissza, akik betegek, hogy ott anyatej mellett gondos ápolásban részestüljenek. A kiadott gyermekekre az intézet, de különösen az egyesület vidéki tagjainak folyton és szigorúan kell felügyelniük. Ez igen fontos, mert ha a gyermeket kiadják és többet rá komolyan senki nem vet ügyet, akkor a gyermekek úgy pusztulnak, mint azelőtt. Eppen ennek elkerülése végett szükséges a nemesszívű és jótévő társadalomnak részvétele minél tágabb körben. Hiszen a leleneti tulajdonképpen közügy és az államnak kötelessége gondoskodni az elhagyott kisdedekről; azonban nálunk ezt az állam a községekbe róta, amelyek azután minél olesóbb és így rosszabb ápolásba adják a gyermekeket.

Tehát a társadalomnak részt kell vennie e mozgalomban, ha azt akarjuk, hogy e kisdedek jó kezében legyenek s a baha hasznos polgárai válnanak.

Hazafias és emberbaráti művet igyekeznek tehát életre ébreszteni azok, kik az országos lelencház-egyesület megalakításán fáradoznak. Örömmel látjuk, hogy a fővárosnak színe-java máris csatlakozott a mozgalomhoz, melynek célját leendő röviden vázoltuk. Nem közzétesz egyet ez, hanem arról van szó, hogy ezer kisdéd életét megmentik és éppen ezért a mozgalomnak országosnak, impozánsnak kell lenni. S ha kormány s az országgyűlés látni fogják a törekvés komolyságát s az eszme megvalósítását, akkor bizonyára kell, hogy erkölcsileg és anyagilag hozzájáruljon. És épen azért, mert ily nemes és nagy tervről, régi mulasztás pótlásáról van szó, kérjük tisztelt olvasóinkat, hogy csatlakozzanak a mozgalomhoz.

E lap szerkesztősége szívesen fogad és nyíltan nyugtáztat bármely csekély adományt s azt az egyesülethez (Budapest, kerepesi-ut 41.) juttatja, mely bárkinek szolgál bővebb felvilágosítással. Sőt e nemes egyesület megérdemelné, hogy mulasztások, bálók, tombolák stb. jövedelmét, vagy legalább annak egy részét e célra fordítsák.

Gondoljunk Széchenyi, nagy hazánkfia mondására: „Oly kevesen vagyunk, hogy még az apagyilkosnak életét sem kellene kioltani, mivel magyar;” minél inkább kötelességünk tehát a pusztuló kisdedek ezreit megmenteni!

Dr. Faragó Gyula.

Gyufa monopolum.

Veszprém vármegye közigazgatási bizottsága Fenyvessy Ferenc indítványára elhatározta, hogy a kormányhoz fel fog irni a gyufa monopolum behozatala tárgyában. Veszprém vármegyét nem az a cél vezette, hogy a meglévő adók minden ok nélkül még egygyel szaporíttassanak, hanem tisztán és kizárólag azért indítványozta, hogy az évről évre mindinkább szaporodó tűzkároknak, melyek nagyobb részt a gyufával való pazarlásból, illetőleg annak olesóságából származnak, a mennyire lehetséges, gát vettessék.

Érdekes, hogy szakértők, gyufagyárosok, a kiket pedig elsősorban érdek az ügy, — helyeslik a megindított mozgalmat.

A statisztikai adatok is a gyufa monopolum mellett látszanak bizonyítani. 1874. óta, a tüzesetek száma s ezzel az elpusztult javak értéke évről évre aggasztó mérvben növekszik, dacára annak, hogy a tüzoltói intézmény az utolsó évtized óta meglehetősen elterjedt az országban.

E statisztikai adatokból kiveszünk egy évszámot, az 1888-ikat. Ez évben 5061 községben pusztított a tűzvész. Elégett 9159 ház teljesen, 2792 ház részben, 11972 gazdasági épület teljesen, 1254 gazdasági épület részben. Az elégett háziállatok száma összesen 23622 s az elégett tárgyak összes értéke 12.974.698 frtra rugott. Emberélet pedig 98 esett a pusztító elem martalékául.

Ennyi pusztítást okozott csak egy évben a tűzvész. De érdekes megtudni a statisztikai adatokból, hogy mik okozták a tüzeseteket. A tűzvész nem olyan csapás, mint például a vízáradás, vagy jégverés, melyek elemi csapások. A tüzesetek okai emberi gondatlanságra vagy rosszakaratra vezethetők vissza, kivéve azon eseteket, midőn a villám csap le és gyújt. De az utóbbi esetek száma nagyon csekély. Az 1888-iki 11419 tüzeset közül csak 232-tőnek volt oka a villámcsapás. Gondatlanságból vagy hanyagságból 1470, gyújtogatásból 2242 s ismeretlen okból 7475 tüzeset keletkezett.

Ha közelebről vesszük vizsgálódásaink tárgyává, hogy mik okozták a legtöbb tüzvést, kiderül, hogy az okozó — a gyufa. — Gyakran olvasunk eseteket, különösen nyáron, hogy a gyufa a gyermek, vagy könnyelmű ember kezében mennyi veszedelemnek volt okozója. A gyufa gondatlan kezelése következten igen sok millióra menő vagyon pusztult el már az országban.

A gyufa nagyon olesó, egy krajcárért egy egész csomóval kapni a legutolsó szatócsboltban is. Becse, értéke alig van. Ha csak száz szál gyufát veszünk egy dobozban, akkor egy szál gyufának az értéke $\frac{1}{100}$ ad krajcár. Ki törődik ily semmiséggel. Ott hever mindenütt az asztalon, a patkán, a bolyga kemencén; a gyermek kiviszi, csinál magának a szerű alatt egy kis tüzijátékot s a játék végre néha egész virágzó falvak és városok pusztulása.

Ha a gyufa árát felemelnék, vagy egy krajcárért kevesebb szálat adnának, úgy hogy pl. egy szál gyufa $\frac{1}{40}$ -ed krajcárba kerülne, akkor a gyufát, mint értékesebbé vált holmit, a nép jobban megbecsülné, nem szórná s egyszerűbb őrizet alatt tartaná. Mint ebből kitűnik, nem az a cél tehát itt első sorban, hogy az államnak egy új jövedelmi forrás nyitására legyen ürügye, — mert hisz arra ép most, a fölöslegek idején, a kormányt a parancsoló szükség nem kényszeríti, — hanem, hogy azt az adót, melyet a tüzvést szednek be kérelhetlenül a lakosságon, a mennyire csak lehetséges, leszállítsuk. Hogy ha ebből aztán az államnak is lesz némi haszna, ezt ne irigyljük. Sok a teendő és sok a szükség a kulturális tere: busás kamatokkal tértül az meg, ha az állam azt pl. kisdedővők felállítására fordítja; a mire most legnagyobb szükség van.

A házadó bevallásról.

Figyelmeztetés Zombor város községéhez a házadóbevalláshoz. Zombor szab. kir. város tanácsa részéről ezennel figyelmeztetnek a háztulajdonosok a következőkre:

A közadók kezeléséről szóló 1883. évi XLIV. t. c. 11. és 12. §§-aiban foglalt rendelkezések értelmében a házadónak az 1890., 1891. és 1892. évi időszakokra eszközölt kivetése a f. év végével lejárván, a házadó (házosztály- és házbéradó) 1893., 1894. és 1895. évekre való érvényesítésénél — az adókötelezettek és adótárgyak összeírásában foglalt adatok és a háztulajdonosoknak vallomása alapján még a folyó 1892. évben vetendő ki.

A bérbeadott házak tulajdonosai által elvezett házbérbévelemről szóló vallomások beadására az 1893. évi január 31-ig terjedő idő tüzetik ki. Azon háztulajdonosok tehát, a kik házbérvallomásaikat eddig a házról-házra járt, illetve járó összeírásai közegeknek még át nem adták, vagy ezek által már át nem vették; ezennel felhívattak, miszerint házbérvallomásaikat 1893. évi január 31-ig a város adóügyosztályánál okvetlenül nyujtsák be.

A házbérbévelem bevallására szolgáló nyomtatványok a város adóügyosztályánál ingyen kaphatók és egyes rovataink pontos és lelkiismeretes betöltése után ugyanott adandók be.

Oly háztulajdonosok, kik házbérbévelem kötelesek fizetni, az illető adóhatósággal mindazon adatokat közölni kötelesek, melyek az adó törvényszerű kivetésére szükségesek.

A háztulajdonos, vagy a háznak állandó hasznélvezője, a házbér bevallását meghatalmazott által is eszközölheti; házbér eltérő esetében azonban az adó megrövidítés miatti felelősség a háztulajdonost terheli.

Ha több a háztulajdonos, a vallomást valamennyinek, vagy az általuk e végre különösen felhatalmazottnak kell aláírni és a vallomás helyeségeért valamennyi felelős.

A házak mindaz, a mi használata felelő alatt telát nem pénzbeli szolgál a bérlo a bérlo kép fizet; ilye tűzkárbiztosítók és házbérbévelem és házbérbévelem továbbá mindaz bérbeadónak kibordás és má fizet s végre m tatások. Ennélfő meghatalmazott lakosztálynál, minden levonás mint azok meg teknel megköthé

Butorzattal lakrészek házbérbévelem mintha butorzatván az összes torzatra esik. Kertel együtt az eső többlet von azon levonások kertel együtt be

A házak nem némely község elnevezése alatt ház nyers jöved ki, vagy a valló bevallott nyers ház krajcárak is befő a házbérbévelem közegek által a há előtt, vagyis mértéktörlesztés százalék leütése

Az ezen leű összegében beval a házbérbévelem szintén nem a bér béradót kiveto fö törvény értelmében

Azon házbérbévelem, a ki a bér hiányos alakban megjelölt hiányát a legalább 8 napi zárt hiányok pótlása vé kötségeit viselni ttedhető bírsággal 15. és 101. §§.)

Tényleges vislyekből bárkinek köteles mindenki adni, ha erre a pénz

A lakbérlo ma zonyitják a valló háztulajdonos kötelese illeto rovatba bejegye

Az a házbérbévelem annak kitöltése elő összegeket bejegyezti annyiszor büntetettik követte el ezen mu

A befizetett bírs adatik. (1873. VI. t. c. 3. §.)

Ha a házbérbévelem értésből szándékosan szása és ezáltal az mindkét fél a megrö szoros megfizetéséve

c. 22. §.), e büntet lakbérlo, ha a törvé ő maga jelenti fel a VI. t. c. 3. §.)

Az a házbérbévelem szünését, a házadó né i. azt a körülményt, h alá tartozó ház vagy házbérbévelem alá jön, ideiglenes adómentess következten az ad megállapító körülmény hivattott városi adóhiva tóságánál a változás be nem jelenti. jöve melynek bírsága az 18 §-a értelmében 1—8 melylyel a kinstár t ezen összeg nem tudat

A házadó a város ki és a m. kir. pén kivetési lajstromot fel A kivetett házosztály a városi közigazgatási bezni.

A felebbezés a há szemlére történendő kite

lium.

zgatási bizottsága határozta, hogy a opolium bebozatala az a cél vezette, elkül még egygyel kizárólag azért in- sabb szaporodó tűz- ufával való pazar- l származnak, a

gyárosok, a kiket helyeslik a meg-

monopolium mellett züszetek száma s ról evre aggasztó hogy a tüzlőtől in- etösen elterjedt az

nk egy évszámot, n puszított a tűz- 92 ház részben, gazdasági építlet összesen 23622 s 4,698 frtra rugott. elem martalékául. egy évben a tűz- adatokból, hogy nem olyan csapás, s, melyek elemi datlanságra vagy e azon eseteket, az utóbbi esetek 19 tüzest közill. Gondatlanság- tásból 2242 s is-

ásaink tárgyává, kiderült, hogy az nk eseteket, kü- nek, vagy köny- emnek volt oko- ztében igen sok z országban.

ráért egy egész ban is. Becse, át veszünk egy értéke 100 ad tt hever megne- enecén; a gyer- tt egy kis tüzi- ágzó falvak és

egy krajcárért egy szál gyufa at, mint értéke- gbecsülné, nem Mint ebből ki- hogy az állam- legyen ürügye, t idején, a kor- eríti, — hanem, zednek be kér- ak lehetséges, lamauk is lesz bendő és sok a kkal térül az ak felállítására g van.

ról.

város kö- hoz. Zombor ennel figyel- tkezőkre:

. évi XLIV. telések értel- 1. és 1892.

. év végével házberadó) vényvel — sseírásában k vallomása tendő ki.

által évek- sők beadá- 5 idő tüzetik kik házber- jart, illetve nem adták, k: ezennel áikat 1893. ályánál ok

gáló nyom- nyven kap- elküisme- be.

ot kötelesek on adatokat rvényyszerű

ak állandó meghatal- eltitkolás miatti fele-

nást vala- különösen más helyes-

A házak nyers jövedelmét képezi együttvéve mindaz, a mit a háztulajdonos a bérbeadott ház használata fejében a bérlőtől huz. A bérjövdelem alatt tehát nemcsak az e címen tényleg kikötött pénzbeli szolgáltatás, hanem mindaz értendő, mit a bérlő a bérlemény használata fejében ellenérték-kép fizet; ilyenek az állami és városi adók, tűzkárbiztosítékok, közmunka, katona elszállásolás és házjavítások vagy állandó átalakítások költsége, továbbá mindazon összegek, melyeket a bérlő a bérbeadónak vízvezeték, éjjeli világítás, szemétkihordás és más ilyenmű mellékköltségek címén fizet s végre minden egyéb természetbeli szolgáltatások. Ennélfogva a háztulajdonos vagy annak meghatalmazottja a lakbérletet minden épületnél, lakosztálynál, vagy egyes lakrészeknél általában minden levonás nélkül úgy köteles bevallani, a mint azok megkötöttek, illetőleg a ki nem bérelt-eknél megköthetők volnának.

Butorzzal együtt bérbeadott épületek vagy lakrészek házberadó alapjául úgy vétetnek fel, mintha butorzzal nélkül adatok volna ki, levonát-ván az összes bérből azon többlet, mely a butorzzatra esik. Ugyanaz áll akkor is, ha a ház kerttel együtt adatik bérbé, mely esetben a kertré- eső többlet vonatik le. Be kell azonban vallani azon levonásokat is, melyek a butorzzal vagy kerttel együtt bérbeadott épületeknél előfordulnak.

A házak nyers jövedelméhez csupán azon összegek nem számítanak, melyeket a bérlő némely községben ugynevezett házberkrajcárok elnevezése alatt fizet. Ezen összegek azonban a ház nyers jövedelmétől elkülönítve mutatandók ki, vagy a vallomásban megjegyzendő, hogy a bevallott nyers házberjövdelemben ezen házber- krajcárok is befoglaltatnak, mely utóbbi esetben a házberkrajcár címén szedett összeg az adóki- vető közegek által a ház nyers jövedelméből mindenek előtt, vagyis még az épület fenntartási költség és értékőrlesztés fejében leszámítandó törvényes százalék leutése előtt fog hivatalból levonatni.

Az ezen leutés után mutatkozó s teljes összegében bevallott nyers házberjövdelem alapján a házberadó tárgyat képező tiszta jövedelmet szintén nem a bevalló háztulajdonos, de a ház- beradót kivető közegek számítják ki a fennálló törvény értelmében.

Azon házbirtokos, házgonnok vagy házfel- ügyelő, a ki a bérvallomást be nem adja, vagy a hiányos alakban beadott vallomás hivatalosan megjelölt hiányát a kivető közegek által kifizőtt legalább 8 napi záros határidő alatt nem pótolja, a hiányok pótlása végett elrendelt helyszíni szemle költségeit viselni tartozik és 1 frtól 50 frtig ter- jedhető bírsággal büntetendő. (1883. XLIV. t. c. 15. és 101. §§.)

Tényleges viszonyok és adatok iránt, melyekből bárkinek házberjövdeleme megítélhető, köteles mindenki tudomása szerint felvilágosítást adni, ha erre a pénzügyi közegek által felszólítatik.

A lakbérlet magán a bérvallomási iven bi- zonyítják a vallomás helyességét, nevüknek a háztulajdonos köteleességszerű felhívása folytán az illető rovatra bejegyzése által.

Az a házbirtokos, ki a bérvallomási ivet annak kitöltése előtt, azaz mielőtt abba a bér- összegeket bejegyezte volna, a lakbérlettel aláírta, annyiszor büntetetik 100 frttal, a hány bérlőnél követte el ezen mulasztást.

A befizetett bírság egészben a feljelentőnek adatik. (1873. VI. t. c. 3. §.)

Ha a házbirtokos és lakbérlet közötti egyet- értésből szándékosan követetett el az adó kiját- szása és ezáltal az államkincstár megkárosítása mindkét fél a megrövidítésnek kitétt összeg három- szoros megfizetésével büntetendő (1868. XXII. t. c. 22. §.), e büntetés alól azonban felmentetik a lakbérlet, ha a törvény megszegését 15 nap alatt ő maga jelenti fel a pénzügyi hatóságnak. (1873. VI. t. c. 3. §.)

Az a házbirtokos, a ki a laküresedés meg- szünését, a házadó nemének megváltoztatását (t. i. azt a körülményt, hogy az eddig házosztályadó alá tartozó ház vagy lakrész kibérlés folytán házberadó alá jön, vagy megfordítva) vagy az ideiglenes adómentesség megszűnését és ennek következtében az adókötelezettség megkezdését megállapító körülményeket a házadó kivetésére hivatott városi adóhivatalnál, illetve a város ha- tóságánál a változás beálltát követő 14 nap alatt be nem jelenti, jövedéki kihágást követ el, melynek bírsága az 1883. évi XLIV. t. c. 100. §-a értelmében 1—8 annyi mint azon összeg, melylyel a kincstár megkárosított. Ha pedig ezen összeg nem tudatik, a bírság 1—500 frt.

A házadót a városi adóügyi közegek vetik ki és a m. kir. pénzügyigazgatóság közegei a kivetési lajstromot felülbírálják és érvényesítik. A kivetett házosztály vagy házberadó mérve ellen a városi közigazgatási bizottsághoz lehet feleb- bezni.

A felebbezés a házadókivetési lajstrom köz- szemlére történendő kitételének napját, illetve azon

adózókra nézve, kik első ízben rovatnak meg házadóval, az adótarozásnak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt a város polgármesterénél nyujtandó be.

A közigazgatási bizottságnak az első foku határozat t. i. az adóki- vetéssel egyező határozata tovább nem felebbezhető. Eltérő határozat eseté- ben azonban helye van még a pénzügyi közigaz- gatási bírósághoz való felebbezésnek, mely feleb- bezés a közigazgatási bizottság határozatának kéz- besítésétől számítandó 15 nap alatt ugyancsak a közigazgatási bizottságnál nyujtandó be. A be- nyujtott felebbezésnek rendszerint halasztó hatálya nincs, egyedül azon esetben, a midőn a közigaz- gatási bizottság eljárásában a törvény szabályai sértettek meg, engedhető meg a felebbezés kellő biztosítás mellett birtokon belül. (1889. XXVIII. t. c. 16. §.)

Zombor, 1892. december hó 31-én. Dr. Csilás Benó s. k., polgármester.

Törvénykezés.

A „Zasztava“ sajtópöre. A mult évben a kir. főügyészség hivatalból sajtópörbe fogta a „Zasztava“ című, Ujvidéken szerb nyelven megjelenő politikai lapot, melynek 102. számában „Rekkenő hőség a politikában“ felírással ellátott cikk jelent meg. A főügyészség e cikk- ben a szerb nemzetiségűeknek a magyar állam ellen való lázítását és a magyarság, mint politikai nemzet elleni gyűlöletre izgatást látván, vádját a btkv. 173. §. és a 172. §. 2. pontjára alapította. Az inkriminált közlemény előbb azt hirdeti, hogy az államnak és községnek nincs joga ahhoz, hogy a földmives népek véres verejéttel szerzett jövedelme jórészt adóban elvegye; majd pedig az általános védkötelezettség intézménye ellen fordul, megjegyezve, hogy az állam ezenfelül a nép véréit, gyermekeit is elköveteli, hogy azokat a harcmezőre harcolja. E mellett természetesen az államjövdelemek nagy részét a hadseregnek kell költeni. Majd így folytatja a Zasztava: „Abban a politikai komédiában, melyet Európa manapság játszik, a mi államunkat használja fel arra, hogy „politikai inasa“ legyen. Eljő az idő, hogy az a mai berzenkedő hős, belülről azonban felújít és mesterkelt invalidus: Ausztria-Magyarország, ezen látszólagos barátaink és nyílt ellenségeink áldozatává fog válni, a kiket maga önmagának teremtett.“ — S e veszedelmes játék kedvéért kell — ugymond — a nép- nek görnyedni s egész életét át dolgozni. A bevádolt cikk szerzőjét a vizsgálat ki nem írtkészhette, de Ba- kalovics György szerkesztő elvállalta azért a felelősséget. Az esküdtsek a vád és dr. Visontai Soma védőbeszéde után vádlottal szemben felmentő verdiktet hozott, mire a törvénytsek Bakalovicsot felmentette.

Közgazdaság.

Ujabb cikkek gyártása itthon. Lukács Béla kereskedelmi miniszter arra hívja föl a szegedi kereske- delmi és iparkamara figyelmét, hogy a Jakottets és társa cég Budapestén, a külső váci uton egy, a villanyos világítás, távirtda és távbeszélő, valamint villanyos erő átvitelére alkalmas földalatti vezetékek céljaira szükséges eszközök gyártására szolgáló nagyszabású ipartelep (kábel és ólomcsőgyár) létesített a technika mai fejlettségé- nek megfelelő költségek berendezéssel. E vállalatot mely hazánkban eddig még nagyrészt elő nem állított cikkeket gyárt s így hivatva van a fentebb említett eszközöknek külföldről való behozatalát mellőzhetővé tenni, a hazai ipar fejlődése szempontjából kiváló figyelemre méltónak és pártolandónak tarja a miniszter. — A kamara erre a kerületében lévő gyárosokat és iparosokat figyelmessé teszi oly célból, hogy ez a szakba vágó szükségleteiket lehetőleg ezen új hazai gyár készítményeiből szerezzék be.

Naptár. Január.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
17 Kedd	Rem. Antal	Rem. Antal	5 Teopemptus
18 Szer.	Piroska sz. vt.	Piroska	6 Epiphania
19 Csüt.	Kanut, Marius	Marius, Sára	7 Szt. Ivan
20 Pént.	Fabián és Seb.	Fabián és Seb.	8 Dom. Gy.

Felelős szerkesztő: Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-üggyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN ÁNDOR.

NYILTTÉR.)

Tekintetes szerkesztő ur!

Tisztelettel kérem sziveskedni az alábbi soraimat becses lapja nyílt terében közlé tenni.

Dr. Kék Lajos apatini ügyvéd és ezen kertletnek országgyűlési képviselője, mult hóban egy „Nyílt level“-et bocsajtott ki, melyben személyem ellen valótlan rágal- makat tesz közzé.

Miután éppen a megyebizottsági tagok választása napján jelent meg a röpirat s miután kibocsajtója szem- mélyesen erőlködött a választásnál, kortes eszköznek tekintettem a röpiratot, nem tartottam érdemesnek arra válaszolni; most azonban, hogy a „Zombor és Vidéke“ című lap egyik utolsó számában, hibetőlég az ő „hiteles tollából“ eredő újabb rágalom jelent meg ellenem, kénytelen vagyok az ő eljárását a nyilvánosság előtt feltárni.

*) Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Mielőtt ezt tehetném, ezuttal azon nyilatkozásért akarok vele számolni, a melylyel a röpiratában említett magas állású egyéniséget, Gromon Dezsó államtitkár ur öméltsága személyében kereste, levelet irván neki s vádolván levelében személyemet, hogy éu nyilvánosan azzal kérkedem, miszerint röpiratában tárgyalt nősülési ügyben öméltsága befolyásával szereztem nősülési en- gedélyt.

Ezért felelősségre vonattam Kék urat, amelynek eredményét az alábbi nyilatkozat feltünteti.

Miuthogy pedig én soha senki előtt nem emlitet- tem, de joggal nem is emlitettem Gromon államtitkár ur nevét, mert én hozzá egyáltalában semmiféle ügyben sem fordultam és miután az ellenem emelt nyilvános kérdés vádját az elhunyt apát urra való hivatkozással nem igazolta, kénytelen vagyok Kék Lajos országgyűlési képviselőt rágalmazónak tekinteni.

A többire nézve bizonyítékok alapján fogok vála- szolni.

Kelt Apatinban, 1893. január 11-én.

Jellmann József,

községi jegyző.

Nyilatkozat.

Alulírottak a mai napon Jellmann József, helybeli községi jegyző ur megbízásából, dr. Kék Lajos ország- gyűlési képviselő ur lakásán megjelentünk, őt nyilatkozatra felkértük arra nézve, ki előtt nyilatkozott és kérekedett nevezett jegyző ur az ismert nősülési engedély kiesz- közlésében Gromon Dezsó államtitkár ur öméltságának közbenjárásáról. Ő erre nekünk ama határozott választ adta, miszerint ő azt senki mástól, egyedül csak az elhunyt Puck István apát-plebánostól hallotta.

Apatinban, 1892. december hó 24-én.

Windisch Károly,

m. kir. esendőrszázados.

Dr. Lang József,

megyei állatorvos.

HIRDETÉSEK.

A világ csodája!

A BIKÁR-féle sörcsar- nokban, e hó 18-ától kezdve csak rövid ideig látható

tengeri szörny

egy nagyszerű SIRENA, mely a vörös tengerben találtatott, a szopó állatokhoz tartozik, 2 1/2 méternyi hosszú.

A természet oly sok lényt terem- tett, hogy egyetlen muzeum sem képes az összes világi teremtményeket össze- gyűjteni, azért ezen ritka példány, mely mai napig ismeretlen volt a tenger- birodalom zoológiájában, bizvást meg- érdemli a t. nagyerdemű közönség be- cses megtekintését.

E ritka szörny látható délelőtt 10 órától esti 10 óráig.

Bélepti-díj 20 kr., tanulóknak és ka- tonáknak 10 kr.

2-1

PÉTER ISTVÁN.

91. szám.

1893.

Pályázati hirdetmény.

Topolya község képviselőtestülete által rend- szeresített földadónyilvántartó állás betöltése cél- jából ezennel pályázat nyitattik.

Ezen állás javadalmazása 600 frt havi elő- leges részletekben a községi pénztárból.

Felhivatnak a pályázni szándékozók, hogy pályázati kérvényüket Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottságának 6/1887. közgy. sz. szabályrendelete 9. §. első bekezdése szerint, — keresztlevél és erkölcsi bizonylattal felszerelve, hozzám f. évi február hó 25-ik napjával annyival inkább nyujtsák be, mivel később érke- zők figyelembe vétetni nem fognak.

A választási határnap utólag fog kitűzetni. Topolyán, 1893. évi január hó 5-én.

3-3

C S Á S Z Á R,

főszolgabíró.

Pályázat.

O-Palánkán egy üresedésben levő, osztatlan oszt- tályu, róm. kath. tanítói állásra folyó hó 23-ig szabályszerű pályázat hirdettetik. Pályázhatnak okleveles tanítónok is. — Az állás javadalma: a) oszt. ért. 400 frt, b) szabad lakás, mely 2 szoba, 1 konyha, 1 nagy bérbe adható pince, 1 kis konyhakertből áll, c) 5 hold földnek haszonélvezete adóteherrel. A tannyelv német, de a magyar nyelv tökéletes tudása is megkívánatik. — A megválasztott tanító, — tanítónő — tartozik ismétlő oktatást is tartani. A kellően felszerelt folyamod- ványok az ó-palánkán róm. kath. iskolaszékre címezve a jelzett határnapig ngs Bizinger Konrád, ker. tanfel- ügyelő esperes urhoz Gajdobrára küldendők.

Palánka, 1893. évi január hó 11-én.

AZ ISKOLASZÉK.

MÉRLEG- ÉS VAGYON-KIMUTATÁSA

1892. évi december hó 31-én (összehasonlítva az 1891-ik évi december hó 31-iki állással).

VAGYON	1891. dec. 31-én		1892. évi decemb. 31-én		TEHER	1891. dec. 31-én		1892. évi decemb. 31-én	
	frt	kr	frt	kr		frt	kr	frt	kr
Ingatlanokra betáblázott kölcsönök	2.219,846	85	2.099,435	65	Befizetett részvénytőke	100,000	—	100,000	—
Községi kölcsönök	23,450	—	23,850	—	Tartalék- és nyugdíjalap	61,453	97	65,764	40
Leszámitolt váltók	267,489	58	264,540	79	Külön tartalékalap értékpapírokra	16,644	26	22,601	76
Jelzálogilag biztosított váltókölcsönök	165,139	—	185,265	—	Betételek 5% kamatozásra	478,144	87		
Értékpapírokra adott előlegek	32,173	78	37,373	99	„ 4 1/2% „	3.037,524	55	2.949,818	47
Magyar állami kötvények és államosított magyar vasuti részvények	1.005,112	50	1.614,940	—	„ 4% „	239,399	31	1.138,828	03
Magyar állami kötvények és államosított vasuti részvények után 1892. 31/12. járuló kamatok	5,750	—	8,104	16	A betételek után 31/12-ig járuló kamatok	60,000	79	81,758	71
A Magyar Általános Hitelbanknál	151,896	96	67,039	68	A betételi kamatok után kamatadó	6,000	08	8,175	88
A Magyar Általános Hitelbanktól 31/12-ig kamatok	612	—	248	49	Hitelegyleti biztosítéki alap	1,316	08	1,219	48
Végrehajtási árverésen megvett bérház	44,654	20	44,682	20	„ „ „ kamatai	94	50	156	70
Az intézeti 157. sz. ház értéke	49,570	66	48,579	18	Előre bevett kamatok	29,670	49	32,997	59
Postatakarékpénztári cheque-számlán	143	46	402	06	Beszedett betáblázási illetékek	427	25	534	23
Hátralékos kamatok	13,248	23	11,666	54	Osztrák-Magyar Bank Szabadkai Fiók-intézetének	9,646	86	17,723	—
A felszerelési tárgyak értéke	5,633	04	5,410	78	Tiszta jövedelem	40,437	46	43,793	83
Az Osztr.-Magy. Banktól közvetítési díjak	51	90	45	60					
Végrehajtási árverésen megvett ingatlan	—	—	264	—					
Pénzkészlet	95,988	37	51,523	96					
	4.080,760	47	4.463,372	08		4.080,760	47	4.463,372	08

Zombor, 1893. évi január hó 12-én.

Barthol József s. k.,
igazgató.

Csarsch Sándor s. k.,
főkönyvelő.

Meghívó.

A jankováci takarékpénztár részvénytársaság
1893. évi február hó 5-én délután 2 órakor
az intézet helyiségében

rendes évi közgyűlést

tartja, melyre az intézet részvényesei tisztelettel meghívattak.

A közgyűlés tárgyai:

- I. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése a lefolyt üzleti évről.
- II. Az igazgatóság és felügyelő bizottság által megvizsgált mérleg előterjesztése és ennek jóváhagyása, úgy az igazgatóság és felügyelő bizottság felmentése és a nyeresemény felosztásának elhatározása.
- III. Az igazgatósági tagok egyharmadának, vagyis 5 tagnak, továbbá az ügyész és 3 felügyelő bizottsági tag kilepése folytán megüresült állásoknak titkos szavazás útján leendő betöltése, azon megjegyzéssel, hogy a kilepők újra megválaszthatók.
- IV. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 tag választása.

Jankovác, 1893. Január 5-én.

Az igazgatóság.

VAGYON.	Mérleg-számla 1892. december 31-én	TEHER.	
Pénztárkészlet	3741 58	Részvény alaptőke	40000 —
Értékpapír	7070 —	Tartalék alaptőke	5875 49
Váltó	93720 —	Takarékbetét és tőkésített kamat	99938 87
Kötelezvény 782 drb	75807 —	Osztrák magyar bank szab. f.	29737 62
Jelzálog kölcsön 1421 „	8447 —	Heti betét	3431 87
Ingatlan 16 „	433 40	Adó tartalék	250 —
Pesti magyar kereskedelmi bank	64 —	Kamat átmeneti	2000 —
Postatakarékpénztár	219 03	Nyeresemény	8268 66
	189502 01		189502 01

Jankovác, 1893. évi január hó 2-án.

Madzinyi János s. k., **Lóvy Sándor s. k.,** **Dr. Holländer Adolf s. k.,** **Madzinyi Géza s. k.,** **Brachfeld Zsigmond s. k.,**
igazgató. igazgató. igazgató. pénztárnok. könyvvezető.

Ezen mérleg-számla az intézeti könyvekkel egyezőnek és helyesnek találtatott.
Jankovác, 1893. évi január hó 5-én.

Szűcs Lajos s. k.,
felügyelő bizottsági tag.

Kubinszky Pál s. k.,
felügyelő bizottsági tag.

Schöffner József s. k.,
felügyelő bizottsági tag.

34. szám.
kig. 1893.

PÁLYÁZAT.

Bács-Bodrogh vármegye ó-becsei járásába kebeleztet Tiszaföldvár községében megüresült jegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok. A jegyzői javadalmazás áll: 600 frt fizetés és szabad lakásból.

Felhívattak a pályázni kívánók, hogy az 1883. évi I. t. c. 6. §-a és az 1886. XXII. t. c. 74. §-a értelmében felszerelt kérvényeiket f. évi február hó 15-ig hozzám nyújtsák be.
Ó-Becse, 1893. január 3-án.

Gombos Béla,
főszolgabíró.

7179. szám.
kig. 1892.

Pályázat.

Bács-Bodrogh megyébe kebeleztet Tiszaföldvár községben megüresült községi állatorvosi állásra pályázatot nyitok, s felhívom az ezen állásra törvény szerint képesítetteket, hogy kérvényeiket f. évi február 25-ig hozzám nyújtsák be.

Javadalmazása következő: évi 400 frt fizetés előleges havi részletekben, ezenkívül: magánosok beteg jóságai egyszeri megnézése és rendelésért bent a községben nappal 20 kr, éjjel 40 kr.
Ó-Becse, 1893. január 3-án.

Gombos Béla,
főszolgabíró.

3-3

Zombor, Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdájából.

129-130/1893. sz.

Pályázati hirdetmény.

Elmozdítás folytán Ada községében egy 350 frt évi fizetéssel javadalmazott lovas s egy 250 frt évi fizetéssel javadalmazott gyalogrendőri állás üresedésbe jövén, felhívattak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy ez irányban kérvényeiket a községi elöljáróságához folyó évi január hó 25-éig annál is inkább nyújtsák be, mert később érkező kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Kérvényezők igazolni tartoznak, hogy:

1. magyar állampolgárok,
 2. védőkötelezettségüknek eleget tettek,
 3. feddhetlen előéletűek és magaviseletűek,
 4. írni, olvasni tudnak; megjegyezhetik, hogy a megválasztandók a megállapított egyenruhát sajátjukból tartoznak beszerezni, azonkívül a lovasrendőr ló és ennek szerelvényéről is gondoskodni tartozik.
- Ada, 1893. évi január hó 13-án.

Ábrahám Mihály, **Kuglits János,**
s. jegyző. 2-1 bíró.

48. szám. kig. 1893.

Pályázati hirdetmény.

A zombori szolgabírói járásba kebeleztet és Kerynya községhez csatolt Felső Gyulafalva telepen leköszönés folytán üresedésbe jött szülész-női állásra, mely évi 50 frt fizetés és minden egyes szüléskor 1 frt díj javadalmazással van egybekötve — ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívattak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket hozzám f. évi január hó 31-ig annál is inkább nyújtsák be, mert az azontul érkezők figyelembe nem fognak vétetni.

Zombor, 1893. január 4-én.

Poppovics Dusán,
főszolgabíró.

3-2

203. szám.
kig. 1893.

Árverési hirdetmény.

Apatin község elöljárósága által, mint néhai Puck István volt apatini plébános hagyatékához tartozó ingóságok elárverezésére megbízott hatóság által közhírré tettetik, hogy az elhunyt hagyatékához tartozó ingóságok, nevezetesen: butor-, ágy-, ruha-, fehérművek és edények f. évi január hó 22-én d. u. 2 és fél órakor megkezdődő nyilvános árverésen a r. k. plébánia épületben el fognak adatni.

Apatin, 1893. évi január hó 10-én.

Jellmann József, **Reisinger Ferenc,**
jegyző. 2-1 bíró.

ELŐZ
Egész évről
Fél évről
Negyed évről
A lap szerkesztésével
illető küldetés
szerkesztőnek
a lap tulajdonos
den

Egyes szám ára

A magyar politikai kérdések badelvű párt, vel párt nagy része zasságjog új a katolikus papság házasságban mig lát a katolikus azt ugy a család zánkra károsnak van igaza, majd mig a kormány kerülnek, meg minden osztálya állapodott közvel Helyes, hogy van szerűbb ember sz gári házasság — műveltséggel bír alkotva, hanem az senki sem vonhat javaslatok hazán s ez alkotja a nag s megkötési formá hivatvák transform s igen hajlandókna Magyarország köz liberálisan gondolk év — e kérdésben lamokat. Ezzel teh

A katolikus minden megengede gári házasság elv vonhatja; ami meg polgárnak, azt józa azon testületől, n ban olyannyira kiv melynek erkölcsi gára, politikai sulv biztosítja.

A kath. papság pontjukból teljesen zetek által nem k nemcsak joga, de felfogásáról felvilág bizonyítani, hogy a tényleges megvalos már teljesen meg

A „BAC

Mikó
Udov
Áhít
Egő
Móna
Szécs
Össze
Eped

Imádk
A jó
Gyűjt
Aló
S rag
Orákk
Láng
Édes

UTAZ

Az én jegyzőkönyv megfordítva van és ig rosszabb itthon. — Siv délyem s ez utóbbi uta mentsem valahogyan a tól. De ez csak a multb Azután meg innen elszállit a legutolsó vonal láttam, holott már min